स्वच्छ र स्वतन्त्र पत्रकारिताको प्रतिक

नव जनचेतना

NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

अभिनयमा स्थापित कलाकारहरु निर्देशक बनेका उदाहरण विश्वमा धेरै छन् । तर, निर्देशकहरू भने विरलै अभिनयमा उत्रिएका छन् । अब यस दुर्लभ सूचीमा निर्देशक राजन भुसाल थपिने भएका छन् । 'एक्टर टेक वन'बाट निर्देशकीय यात्रा सुरु गरेका उनले 'जिरो डिग्री'मार्फत अभिनयमा डेब्यु गर्न लागेका हुन् । भुसाल यस फिल्मका कथाकार समेत हुन् । 'जिरो डिग्री'को निर्देशन भने सजन काफ्ले र आकाश बरालले संयुक्त रूपमा गर्दैछन् ।

आजको विचार...

बचत...
(दुई पेजमा)

चन्द्र प्रसाद ढकाल

गायिकाद्वय कला लम्साल र एलिना चौहानबिचको विवाद साम्य हुने कुनै संकेत देखिएको छैन । दुबैले एक अर्कालाई विभिन्न आरोप लगाइरहेका छन् । यसै क्रममा लम्सालले आज सामाजिक सञ्जालमार्फत चौहानमाथि दर्जनौं प्रश्न उठाएकी छिन् । अन्तरवार्ताको क्रममा आफ्नो सिक्री लगाएर आफैलाई गाली गरेको प्रसङ्गमा चौहानको नाम नलिए पनि चौहानका समर्थक निरन्तर आफूमाथि खनिएको आरोप लगाएकी छिन् । उनले चौहानलाई प्रश्न गर्दै भनेकी छिन् ।

❐ वर्ष ३१ अंक १४८ ❐ २०८२ पुस १० गते बिहीबार 25 December 2025, Thursday ❐ पृष्ठ संख्या ४ मूल्य रु ५/-

सिद्धबाबा सुरुङमार्ग : ६५ प्रतिशत काम सकियो

कामलाई तीव्रता दिन मन्त्री घिसिङको निर्देशन

रामचन्द्र रायमाझी

पाल्पा, पुस ९/राष्ट्रिय गौरवको आयोजनाका रूपमा रहेको निर्माणधिन सिद्धबाबा सुरुङमार्गको काम ६५ प्रतिशत मात्रै सकिएको छ । अहिलेसम्म १५१, १६१ र १३० मिटर लम्बाइ भएका तीन वटा पाइपास सुरुङको निर्माण कार्य सकिएको सिद्धबाबा सुरुङमार्ग आयोजना कार्यालयले जनाएको छ । सुरुङमार्गसम्म पुग्ने पहुँच सडक, भीर संरक्षण कार्य, रिटेनिङवाललगायतका संरचना निर्माणाधिन छन् । सुरुङभित्रको पर्खाललाई कंक्रिट, सटक्रिट, ब्लक वा अन्य सामग्रीले छोप्ने काम भएको छ ।

केही दिन अघि ऊर्जा, जलस्रोत तथा सिँचाइ, भौतिक पूर्वाधार तथा यातायात र सहरी विकास मन्त्री कुलमान घिसिङले सुरुङमार्ग निर्माणस्थलको अनुगमन समेत गरेका छन् । उनले आयोजनाको अनुगमन गर्दै सुरुङमार्ग निर्माणको कामलाई तीव्रता दिन निर्देशन दिएका छन् उनले निर्माणलाई तीव्रता दिई तोकिएकै समयमा काम सम्पन्न गर्न सिद्धबाबा सुरुङमार्ग आयोजना र निर्माण व्यवसायीलाई निर्देशन दिएका हुन् । निर्माण व्यवसायीले विभिन्न बाहाना देखाएर म्याद थप गर्न माग गरेपछि उनले समयमै काम गर्न आग्रह गरे । मन्त्री घिसिङले आयोजना र निर्माण व्यवसायीबीच सम्पादन हुन बाँकी रहेका केही भए त्यसलाई तत्काल सहमति गरेर टुंग्याउन निर्देशन दिए । समयमै गर्नु पर्ने निर्णय नगरेका कारणले निर्माण कार्यमा कुनै पनि हालतमा ढिलाइ हुन नहुने उनको भनाई छ । निर्माण व्यवसायीले विभिन्न

कारण देखाउदै १९ महिना म्याद थप गर्न माग गरेको छ । बुटवल-तानसेन सडकखण्डको माथिल्लो सिद्धबाबा मन्दिरबाट एक हजार एक सय २६ मिटर सुरुङमार्ग २०७९ सालदेखि निर्माण सुरु भएको हो । यो आयोजनअन्तर्गत मुख्य सुरुङको 'ब्रेक थ्रु' भइसकेको छ । सुरूङमार्ग पाँच वर्षमा सक्नेगरी चाइना स्टेट कन्स्ट्रक्सन इञ्जिनियरिङ कर्पोरेसनले सात अर्ब ३४ करोड २१ लाख ४० हजारको लागतमा सुरु गरेको काम २०८३ सालमा सम्पन्न गर्ने लक्ष्य राखिएको आयोजना कार्यालयले जनाएको छ । सिद्धार्थ राजमार्गको तल्लो सिद्धबाबा मन्दिरबाट पाल्पाको दोभानसम्म अत्यधिक पहिरो झर्ने क्षेत्रअन्तर्गत पर्छ । सुक्खायाममा पनि धुले पहिरो खस्ने गरेकाले राजमार्गको यस खण्डलाई सुरक्षित बनाउन सुरुङमार्ग निर्माणको काम भइरहेको हो । नेपाल सरकारको आफ्नै स्रोतमा निर्माणाधीन यो सुरुङमार्ग सञ्चालनमा आएपछि सिद्धबाबा क्षेत्रमा बर्सेनि हुने पहिरो र ढुङ्गा खस्ने समस्याबाट यात्रुले मुक्ति पाउनेछन् ।

संक्षिप्त समाचार

आसाममा भएको झडपमा दुईको मृत्यु

(रासस/ सिन्ह्वा)

नयाँदिल्ली, पुस ९/भारतको उत्तरपूर्वी राज्य आसाममा दुई आदिवासी समूह बिच भएको झडपमा कम्तीमा दुई जनाको मृत्यु हुनुका साथै ४० भन्दा बढी घाइते भएको स्थानीय प्रहरीले बुधबार पुष्टि गरेको छ । आसामको कार्बी आङ्लोङ जिल्लामा दुई लडाकु आदिवासी समूह बिच झडप भएको बताइएको छ । एउटा आदिवासी समूहले अर्को समूहका मानिसहरू बाहिरी भएको आरोप लगाए र उनीहरूलाई क्षेत्रबाट निष्कासन गर्न माग गरे । हिन्दुस्तान टाइम्सको एक अनलाइन रिपोर्ट अनुसार, प्रदर्शनकारीहरूको एउटा समूहले व्यावसायिक चरा आरक्ष र गाउँ चरा आरक्ष भूमिबाट कथित "अवैध बसोबास गर्नेहरू "लाई निष्कासन गर्न माग गर्दै विगत दुई हप्तादेखि भोक हडताल गरेको थियो । भिडले कार्बी आङ्लोङ स्वायत्त परिषद्का प्रमुख कार्यकारी सदस्य तुलिराम रोङ्हाङको घर जलाए, जसले गर्दा खेरोनी र डोङ्कामोकमसहित धेरै क्षेत्रमा अशान्ति फैलिएको जनाइएको छ । पछिल्ला केही दिन देखि हिंसात्मक घटनाहरूको श्रृङ्गलामा, विद्रोहि समूहका व्यक्तिहरूले कार्बी आङ्लोङमा विपक्षी समूहका मानिसहरूका धेरै पसलहरू जलाएको जनाइएको छ ।

आज 'क्रिसमस डे', हर्षोल्लासका साथ मनाइँदै

पाल्पा, पुस ९/आज क्रिश्चियन धर्माबलम्बीहरूको महान पर्व क्रिसमस हर्षोल्लासका साथ मनाइँदैछ । नेपालमा पनि आज क्रिश्चियन धर्मावलम्बीहरूले विभिन्न कार्यक्रमको आयोजना गरी यो पर्व मनाइरहेका छन् ।

अङ्ग्रेजी क्यालेन्डर अनुसार हरेक वर्ष २५ डिसेम्बरमा येशु खिष्टको जन्मदिनको अवसर पारेर क्रिश्चियन धर्मालम्बीले क्रिसमस पर्व मनाउँदै आएका छन् । सन् ३५० देखि यो पर्व मनाउन सुरु भएको पाइन्छ । यस अवसरमा इसाई धर्मावलम्बीहरु चर्चमा भेला भएर जिसस क्राइस्टको पवित्र आत्माको प्रार्थना गर्छन् । इसाई धर्मगुरु जिसस क्राइस्टले मानव जातिको मुक्तिका लागि आहुति दिएको सम्झनामा क्रिसमस डे मनाउने गरिन्छ । 'क्रिसमस डे' को अवसरमा नेपाल सरकारले इसाई धर्मावलम्बीका लागि आज सार्वजनिक बिदा समेत दिएको छ । इसाई धर्मावलम्बीले खुसीयाली, उपहार र शुभकामना साटासाट गरी मनाउने यो पर्वको पूर्वसन्ध्यामा बुधबारदेखि पाल्पाको तानसेनमा रौनक छाएको छ । यहाँका विभिन्न चर्चहरुमा क्रिसमस इभ लक्षित विभिन्न कार्यक्रम समेत आयोजना गरिएका छन् । बजार र ठूला व्यापारिक स्थलमा क्रिसमस ट्री लगायतले सजाइएको छ । क्रिश्चियन धर्मावलम्बीले यस दिन सल्लाको रुख (क्रिसमस ट्री) लाई सजाएमा जीवनभरि हरियो हुने विश्वास गर्ने गरेका छन् । क्रिसमस ट्री जहिल्यै हरियो रुखमा विभिन्न किसिमका हिउँको थुप्रो जस्तो सेतो कपासले सजाइन्छ । क्रिसमस ट्रीमा बत्ती राखेर सजाउने गरिन्छ । यो प्राकृतिक र कृत्रिम दुवैमा सजाउने गरिन्छ । क्रिसमस ट्री सजाउने परम्परा १६ औं शताब्दीमा लिमोनिया र जर्मनीबाट आएको हो । केही इतिहासकारले क्रिसमसको समयमा सल्लाको रुखमा क्यान्डल, बत्तीले सजावट गरेमा स्वर्गसम्म पुग्ने विश्वास रहेको बताएका छन् । सल्लाको रुखको माथिल्लो भागमा स्वर्गदूत (परी) वा ताराले सजाइन्छ । जसले स्वर्गदूतले होस्ट गरेको अनुभव हुने धारणा पनि छ । डिसेम्बर २५ तारिखमा पर्ने इसाई धर्मावलम्बीको प्रमुख चाड क्रिसमस मनाउन अघिल्लो दिन राति 'क्रिसमस इभ' मनाउने चलन छ । क्रिसमसको ठूलो आकर्षण भनेको सान्टा क्लस हुन् । रातो टोपी लगायतका सेतो दाह्री, जुङ्गा भएको मोटोघाटो ठूलो शरीरको पादरीले सबैलाई उपहार दिने र खुशी बाँड्ने छन् भन्ने विश्वास छ । सान्टा क्लसले उपहार दिने प्रतिक्षामा आज धेरै केटाकेटीहरु रातिअबेरसम्म सुत्दैनन् । यसका साथै केही ब्यक्तिहरु सान्टा क्लसको भेषमा उपहार र कोसेली बाँड्दै, साँट्दै हिंड्ने गर्छ भने बालबालिका सान्टा क्लसको भेषमा रमाउने गर्छन् । पवित्र आत्माबाट गर्भवती भई कुमारी मरियमबाट जन्मिएका येशु खीष्टले तीन मुख्य खुसियाली दिएको पाइन्छ । उनले मुक्ति, प्रेम र शान्ति दिएको विश्वासमा क्रिश्चियन समुदायले आजको दिनलाई तीन वटै दिवसका रूपमा मनाउने गरेका हुन् । मानिसलाई प्रेम गरेर आएकाले प्रेम दिवस, शान्ति स्थापना गर्न आएकाले शान्ति दिवस र मुक्ति दिन आएकाले मुक्ति दिवसका रूपमा आजको दिनलाई मनाउने गरिएको पास्टरहरु बताउँछन् । विश्वका धेरै मानिसले मनाउने क्रिसमस डे नेपालमा भने विसं २०६३ पछि नेपाल खिष्टियन महासंघले महोत्सवका रूपमा मनाउन थालेको हो ।

पा.जि.हु.द.नं. ०५१/०५२ पा.जि.प्र.का.द.नं. १९/०५१/०५२

जनचेतना

सम्पादकीय

'क्रिसमस डे' को सन्दर्भ

क्रिसमस विश्वभरका इसाई धर्मावलम्बीहरूले इसा मसिह अथवा जिसस क्राइस्टको जन्मदिनको उपलक्ष्यमा मनाइने पर्व हो । यो २५ डिसेम्बरमा पर्छ र यस दिन लगभग सम्पूर्ण विश्वमा सार्वजनिक विदा दिइन्छ । आज देशभरका इसाई धर्मालम्बीहरुले क्रिसमस मनाउँदैछन् । 'क्रिसमस' अङ्ग्रेजी शब्दको क्राइस्ट मासबाट निकालिएको हो । जसको अर्थ नेपालीमा ख्रिस्टको भेला भन्ने जनाउँछ । क्रिसमस सबभन्दा पहिले ईपू ३३६ अर्थात् चौँथो शताब्दीमा इसाई रोमन सम्राट कान्सटेन्डटाइनको शासनकालमा सुरु भएको थियो । यसको केही वर्षपछि पोप जुलियसले आधिकारिक रूपमा इसा (येसु) ख्रिस्टको जन्म दिवसको अवसरमा २५ डिसेम्बरका दिन क्रिसमस डे मनाउने घोषणा गरिदिएका हुन् । बाइबलमा येसु ख्रिस्टको स्पष्ट जन्ममितिबारे कुनै निश्चित तारिखको कहीँकतै लिपिबद्ध भएको छैन तर पनि केही इतिहासकार तथा सम्बन्धित संस्थाहरुले यसै विषयलाई लिएर आ-आफ्नो धारणा भने राखेका छन् ।

'क्रिसमस' इसाईहरुको सबैभन्दा ठूलो पर्व हो । यो पर्व केवल इसाईहरुले मात्रै नभएर गैर इसाईहरुले समेत विभिन्न मनोरञ्जनात्मक कार्यक्रम गर्दै छन् । मानव समुदायले आफ्ना देवता, अगुवा अनि सम्माननीय व्यक्तित्वहरुको जन्मदिन व्यापक उत्साह अनि सद्भावका साथ मनाउँने गर्दछन् । हिन्दुहरुको महान पर्व दशैं, तिहार जस्तै इसाई धर्मलम्वीहरुले पनि महान पर्व क्रिसमस डेलाई लिने गर्दछन् । नेपालमा विभिन्न जातजाति, भाषा, धर्म मान्ने मानिसहरुको बसोबास रहेको छ । त्यसमध्ये आज इसाई धर्मका अनुयाईहरूले हसोल्लासका साथ क्रिसमस मनाउँदै छन् ।

इसाई धर्मलम्वीहरुले चर्चमा गई ईश्वरको पूजा गर्ने, साथीसंगीहरूसँग शुभकामना आदान-प्रदान गर्ने, नयाँ लुगा लगाउने, मिठो खाना खाने, घुम्न जाने, गीत, भजन्, नृत्यसहित क्यारोल खेल्दै क्रिसमस पर्व मनाउने गर्छन् । नजिकै जङ्गल हुने समुदायमा घरका पुरुषहरु जङ्गल गएर ठूला रुखका मूडाहरु काटेर ल्याउँने र आगनमा बालेर यो पर्व मनाउँने गरिन्छ । इस्वि संवतका अनुसार हरेक वर्षाको डिसेम्बर २५ लाई क्रिसमसका रुपमा मनाइन्छ भने केही देशहरुले डिसेम्बर २४ मा पनि मनाउँने गर्दछन् । क्रिसमसको ठूलो आकर्षण भनेको सान्टा क्लस हुन्, रातो टोपी लगाएका अनि सेतो दाह्री, जुङ्गा भएको मोटोघाटो ठूलो शरीरको साधूले सबैलाई उपहार दिने र खुशी बाँड्ने जनविश्वास रहेको छ । हाम्रो देशमा दिगो शान्ति र विकासका लागि आध्यात्मिक चिन्तन अपरिहार्य भइसकेको छ ।

Opinion @ Socia Network

गुलाबको फूल भन्दा पनि तुल्सीको बोट
झैं बनाउनु छ जिन्दगी जसलाई रोज्न होइन खोज्न परोस् ।
(गंगा घर्तिको **फेसबुक स्टाटसबाट** *www.facebook.com/Ganga.Gharti*)

यो स्तम्भमा सामाजिक संजालमा पोष्ट गरिएका धारणाहरु राख्नेछौं । यसका लागि हाम्रो फेसबुक पेज www.facebook.com/shittalpati मा लगअन गर्न सक्नुहुनेछ ।

नवजनचेतना दैनिकको रुपमा तपाईसामु आईरहेको छ । यो पत्रिका अझ स्तरीय अनि पठनीय बनाउनको लागि तपाईहरुको अमूल्य सुझावहरुको हामीलाई अत्यन्तै जरुरी छ । पाठकवृन्द तपाईका सुझावहरु दिई हामीलाई सहयोग गर्नुहुन हामी अनुरोध गर्दछौं ।

नवजनचेतना दैनिक
भगवतीटोल तानसेन, पाल्पा

बचत तथा ऋण सहकारी अभियान : अपेक्षा र यथार्थ

चन्द्र प्रसाद ढकाल

> *सरकारले सहकारीलाई निजी वा गैरसरकारी संस्थालाई हेर्ने आँखाबाट हेरेर व्यवस्थापन गर्न खोजेको छ, ।*

समुदायको वित्तीय सहयात्रीका रूपमा बचत तथा ऋण सहकारी स्थापित भएको सिद्ध भएको छ । पुग नपुग चार दशकको अभियान सुदृढ बन्दै गएको छ । नयाँ-नयाँ समस्या र नयाँ-नयाँ समाधान पनि विकास हुँदै गएका छन् । बचत तथा ऋण सहकारीको संख्या धेरै छ । समस्या पनि धेरै छ । सोचेका, नसोचेका समस्याहरू छन् । सहयोग पनि सरोकारवालाहरूको रहेको छ । चार दशकको इतिहासमा चारवटा त ऐन नै सहकारीका नाममा आएका छन् । नियमावली तथा निर्देशनहरू वृहत छन् । अभ्यासहरूले पनि धेरै कुरा सिद्ध गरेको छ । बचत तथा ऋण सहकारी अभियान आज सशक्तताको यात्रामा निस्किएको छ । टोल टोलमा बचत तथा ऋण सहकारी छ । भूकम्प, कोभिड, आर्थिक मन्दी आदि झेलेर यो अभियान आजको अवस्थामा आएको छ । बचत तथा ऋण सहकारीहरूलाई सहकारी सिद्धान्तले दिशा बोध गरेको छ । संविधानले सहकारीलाई आर्थिक व्यवस्थाको फरक स्वरूपमा स्वीकार गरेको छ । ऐनमा पनि वृहत व्यवस्था छ । जनताले पनि यसलाई स्वीकार गरेको देखिन्छ । सजिलो, असजिलो सबै सन्दर्भमा बचत तथा ऋण सहकारी समुदायको वित्तीय साथी बनेको छ र आधुनिक समाजमा आर्थिक प्रणालीको आधारका रूपमा स्थापित हुँदै गएको छ ।

संस्थागत विकास : बचत तथा ऋण सहकारीहरूको स्थापना चार दशकअघि भए पनि संस्थागत विकासमा सरकारमा बस्नेहरूको सोच तथा अभियानकर्मीहरूको कार्यक्षमताले र योजनामा परेको प्रभावका कारण संस्थागत, ढाँचा, नीतिगत व्यव्स्था र विकासको गतिमा विविधता आयो । खुल्ला र बन्द दुबै अर्थ व्यवस्थामा सहकारी देखियो र सीमान्तकृत समुदायसँग नै सहकारी रहेको पाइयो । जब-जब सहकारीमा शक्तिका पुजारी, पैसाका मालिक र राजनीतिका खेलाडीको भूमिका बढ्यो, सहकारिता कमजोर बनेको अनुभव गरियो । सहकारी जनताको संगठनका रूपमा नै राम्रो भएको पाइयो । सहकारीले राज्यको दायित्व वा निजी क्षेत्रको नाफाको विधिभन्दा पनि मौलिक सहकार्य, अरुको हेरचाह वा एकका लागि सबै र सबैका लागि एकको अवधारणामा नै सफल भएको पाइयो । समुदायले खुल्ला अर्थव्यवस्थाको सहकारीमा जन्मदेखि मृत्युसम्म भूमिका देख्यो । वित्तीय सहयात्रीका रूपमा सुदृढीकरणका लागि योगदान गरेका कारण आजको अवस्थासम्म आयो । अपेक्षित नभए पनि समुदाय स्तरमा सहकारीहरूको संस्थागत विकास अरु सामुदायिक संस्था भन्दा राम्रो भयो र भइ रहेको पनि छ । समाज सहकार्यका लागि बन्छ र सहकार्यबाट नै सहकारी जन्मिन्छ । आज समाज जस्तो छ, सहकारी पनि उस्तै छ । सहकारीको संस्थागत विकासमा सरकार, समुदाय तथा सञ्जालको अवश्य नै महत्वपूर्ण भूमिका छ । सहकारीमा आधुनिकरूपमा सहकार्यको संस्थागत स्वरूप विकास भयो । राज्यको लगानी विना सहकारीहरू सबल र सुदृढ बन्दै गए । स्वार्थी मानिसहरूले सहकारीका नाममा छदम भेषमा चलाएका सहकारीहरू आज समस्यामा पनि परे । सदस्यहरूको बचत फिर्ता हुन सकेन । जीवनको आशको दीप निभ्यो । सरकार मूकदर्शक भएको जस्तो देखियो । अभियान जिम्मेवार बन्ने संस्थागत आधार बन्न सकेन । जोखिम आज पनि उस्तै छ । संसारभर सामुदायिक बैंकका रूपमा विकास भएको बचत तथा ऋण सहकारी नेपालमा शंकाको घेरामा उभिन बाध्य भयो । राज्य वा निजी क्षेत्रको विकल्प नभई परिपूरकका रूपमा विकास गर्नुपर्ने सहकारीलाई सरकारले सही नीति दिन सकेन । जुन गतिमा संस्थागत विकास हुनु पर्ने हो, त्यो हुन सकेन । वित्तीय क्षेत्रको सेवा प्रवाहको अपेक्षित संस्थागत विकास हुन नसक्दा सहकारीहरू कमजोर भएको भान हुन गयो । जुन विषय आज पनि सरोकारवालाहरूको प्राथमिकतामा परेको छैन ।

रुढिवादी नियामक : नेपालले बचत तथा ऋण सहकारीहरूको नियामकीय सोच खुल्ला र सहकारी मैत्री कहिल्यै पाउन सकिएन । वित्तीय सहकारीहरूको हकमा त परम्परागत बैंकिङका विद्धानहरूको बासी ज्ञानको विरासतको शिकार बन्न बाध्य भयो । प्रजातन्त्रपछिको खुल्ला समाजमा पनि सहकारीको व्यावसायिक संकुचनको वकालत र संरक्षण नियामकको जिम्मेवारी भयो । जनताका लागि जनताबाट विकास गरिएको र योगदान भएको सहकारी संस्था सामुहिक सोचमा चलेको कतिपयलाई पनि राम्रो लागेन । वित्तीय क्षेत्रको नियामक केन्द्रीय बैंक सहकारीको संरक्षक बन्न कहिल्यै सकेन । जहिले पनि सहकारीलाई सौतेनी व्यवहारको प्रवर्द्धन गरेर बौद्धिक विलासितामा समय बितायो । राज्यको जिम्मेवार निकायले दशकौंसम्म नियमन गर्न नसकिने तर्क गर्दै कानून नभएको बहानामा समय बितायो । वित्तीय सहकारीलाई क्षमताका आधारमा विकास गर्न नदिएर सधैं नियामकीय दोधारमा राखियो । स्वनियमनलाई भाषणको विषय बनाइए पनि नियामकबाट कहिल्यै स्वीकार गरिएन । स्वनियमनका आधारमा गरिएको विकासलाई सहकारी सिद्धान्तभन्दा बाहिरको व्यवहारका रूपमा परिभाषित गरियो । सहकारीको व्यवसायिक ढाँचाको आन्तरिकीकरण हुन सकेन । सहकारीको स्वयत्ततालाई उपहासको विषय बनाइयो । नियामकको मुखबाटमा कुनै पनि दिन सहकारीको राम्रो कुरा सुन्न पाइएन । नियमनको क्षेत्रमा व्यक्तिगतरूपमा भएका प्रयासहरूले संस्थागत स्वरूप पाउन सकेन । वित्तीय क्षेत्रको नेपाल सरकारको सल्लाहकार अनवरतरूपमा सहकारीप्रति अनुदार रहिरहनाले नाफामूलक ढाँचाहरूको संरक्षण र गैरनाफामूलक ढाँचाहरूले तिरस्कारको व्यवहारको सामना गर्नु परेको इतिहास बन्यो । विश्वभरका सहकारीका असल अभ्यास आन्तरिकीकरण हुन सकेन र बचत तथा ऋण सहकारी अभियान आजको अवस्थामा आयो । आज एउटा बचत तथा ऋणको प्रारम्भिक सहकारीले तिरेको करभन्दा कम स्रोत सहकारी मन्त्रालयमा विनियोजन भएको अवस्था छ । करको दर निरन्तर बढेको छ । सहकारी ऐनमा नै लेखेको करको दर कार्यान्वयन गर्न पनि सरकार तयार छैन । सरकारले सहकारीलाई निजी वा गैरसरकारी संस्थालाई हेर्ने आँखाबाट हेरेर व्यवस्थापन गर्न खोजेको छ, जुन सोच नै रुढीग्रस्त एवं परम्परागत छ । कानूनको भण्डार छ तर कार्यान्वयन शून्य प्राय: छ । नियामकको संख्या असंख्य नै भन्दा हुन्छ तर प्रभावकारिता शंकाको घेरामा छ । समयमा नै सोचिएन भने सहकारी क्षेत्रको संरक्षण कठिन बन्न सक्छ । त्यसैले आजको पहिलो आवश्यकता भनेको रूपान्तरणकारी नियामक नै हो । सरकारविना सहकारीले एक्लै विकास गर्न सक्दैन । यसका लागि अभियान मैत्री सरकार आजको आवश्यकता हो ।

स्वच्छन्द अभियान : सहकारी सिद्धान्त, मूल्य, मान्यता र आर्दश बचत ऋणका सबै अभियानकर्मीहरूले आत्मसाथ गर्न सकेनन् । वित्तीय क्षेत्रमा आउन सक्ने जोखिमलाई नजरअन्दाज गरेर नाफाकेन्द्रित व्यवहार यस अभियानमा देखियो । सञ्चालनमा स्वनियमन कमजोर भयो । आपसमा मिलेर संघमार्फतको नियमन पनि हुन सकेन । स्वनियमनलाई स्वच्छन्दताका रूपमा बुझियो र व्यवहार गरियो । व्यक्ति वा समूहलाई मनमा लागेको निर्णय गर्ने विषयमा स्वनियमन हुन पुग्नु दुर्भाग्यपूर्ण रह्यो । बचत तथा ऋण सहकारी अभियानको आकार बढ्दै जाँदा जोखिम बढ्यो । सदस्यहरूको नियन्त्रण कमजोर हुन पुग्यो । नियामक निकाय मूकदर्शक भएर बस्यो वा गरेको अनुगमनले पनि स्वच्छन्दता बढायो । सहकारीमा सबै विषयमा स्वनियमन प्रभावकारिताको विषय भए पनि तालिम शिक्षामा मात्र कार्यान्वयन भयो र औपचारिक वा अनौपचारिक क्षेत्रका कमजोरीहरूलाई अवसरका रूपमा उपयोग गरियो । नियन्त्रण हुन सकेन । साधारण सभा प्रभावकारी हुन सकेन । साधारण सभालाई सदस्यको सभाभन्दा नियामकको औपचारिकताका रूपमा विकास गरियो । लेखा सुपरीवेक्षण समिति आन्तरिक लेखा परीक्षणमा भन्दा पनि भागबण्डामा आधारित हुन पुग्यो । बचत तथा ऋण सहकारीको सम्बन्धमा ऐनमा कल्पना गरिएको संरचना नै प्रभावकारी नभई स्वनियमनका नाममा स्वच्छन्द हुन पुग्यो । अभियानमा भएको स्रोतमा पनि केन्द्रीकृत परिचालनले जोखिम हुनाले बजारमा समस्या आऊँदा संस्थाहरू कमजोर भए । त्यसको असर सदस्यहरूको बचत जोखिममा पर्न गयो र अभियानको छवि धुमिल हुन गयो । सहकारीमा कार्यान्वयन हुनुपर्ने स्तरीय स्वनियमन र कानून परिपालनामा हामी जिम्मेवार बन्नै पर्छ । सहकारीहरू जनताका स्रोत परिचालन गर्ने संस्था भएकाले यसमा वित्तीय अनुशासन कडा हुन आवश्यक छ ।

अभियानको सक्षमता : सहकारी क्षेत्रले वास्तविक तथ्याङ्क बनाउन र पाउन सकिने छ । यसको जिम्मा कसैले लिएन । राज्य संघीय संरचनामा जानुअघिका डाटाहरूका आधारमा काम गर्नु परिरहेको छ । आज बचत तथा ऋण सहकारी अभियानमा देशको कुल बचतको २० प्रतिशतको हाराहारीमा बचत पुगेको अनुमान छ । खण्डीकृत डाटाहरूलाई समष्टिगतरूपमा हेर्दा बचत तथा ऋण सहकारी अभियानमा ६० लाखको हाराहारीमा सदस्यहरू आवद्ध भएको पाइन्छ । अभियानको कुल जगेडाको कोष मात्र हेर्दा पनि दुईवटा वाणिज्य बैंकलाई आवश्यक पर्ने पुँजीभन्दा अधीक रहेको छ ।

सहकारी ऐनले नयाँ विकास गरेका अवयवहरूले अभियानको संस्थाहरूलाई प्रतिस्पर्धीका रूपमा व्यवहार गर्न आवश्यक छैन । अभियान सरकारको प्रतिस्पर्धी होइन, परिपूरक हो र यो निरन्तर रहिरहने छ । आजसम्म यस अभियानले गरेको योगदानको अवमूल्यन गरेर नियमन वा कारवाहीले मात्र सदस्यहरूको बचत सुरक्षित हुन सक्दैन । बचत तथा ऋण ऋण सहकारी अभियानको विकासमा सरकारको भन्दा जनताको योगदान बढी छ । नवगठित संस्थाहरूको ध्यान सहकारी संरक्षणमा जान आवश्यक छ । अभियान सहयोग गर्न तयार छ । यसका लागि अभियानलाई राज्यले पनि सही पहिचान दिन आवश्यक छ । साँघुरो घेराबाट सहकारीको वृहत लक्ष्य पूरा हुन सक्दैन र बचत तथा ऋण सहकारीहरू नरहने हो भने नियामक पनि रहदैन । नियामक र अभियानको लक्ष्य सक्षम र सुरक्षित बचत तथा ऋण सहकारी अभियान हुन आवश्यक छ । बचत तथा ऋण सहकारी अभियान बचाउने अवको बाटो भनेको सहकारी सिद्धान्त र वित्तीय अनुशासन स्वनियमनमार्फत कार्यान्वयन नै हो । आजको स्तरसम्म विकास भएको बचत तथा ऋण सहकारी अभियान अझ सुदृढ बनाउन अभियान एक ठाउँमा आउन आवश्यक छ । यसका लागि अभियानको पहिचान र जिम्मेवारी तोकिनु पर्दछ ।

-अनलाइन खबर डटकम

महत्वपूर्ण टेलिफोन

प्रहरी कार्यालय
बुटवल ०७१-५४०२२२
स.प्र.क्याम्प बुटवल ९७४७०४३४६९
बुटवल रामनगर ०७१-५४१२३३
भैरहवा ०७१-५२०१९९
अर्घाखाँची ०७७-५२११९९
गुल्मी ०७९-५२०१९९
परासी ०७८-५२०१९९
तौलिहवा ०७६-५६००९९
पाल्पा ०७५-५२०५३६, ५२०१९९
इप्रका रामपुर ०७५-६९१५१५
अस्पताल कार्यालय
लुम्बिनीसिटी अस्पताल ०७१-५५१५५७, ५५१५५८
लुम्बिनी अञ्चल अस्पताल ०७१-५४०२००, ५४०२०१
भिमअस्पताल भैरहवा ०७१-५२०१९३
मिसनअस्पताल पाल्पा ०७५-५२०१११, ५२०४८९
परिवार नियोजन संघ पाल्पा ०७५-५२०७२३
पाल्पा जिल्ला अस्पताल ०७५-५२०१५४
लुम्बिनी मेडिकल कलेज प्रभास ०७५-४११२०१
पिचन्द्र परासी ०७८-५२०१८८
भैरहवा आँखा अस्पताल ०७१-५२०२६५
अर्घाखाँची जिल्ला अस्पताल ०७७-५२०२५७
तम्घास जिल्ला अस्पताल ०७९-५२०१८८
तौलिहवा जिल्ला अस्पताल ०७६-५६०२००
सिद्धार्थबाल महिला अस्पताल ०७१-५४४४५०
बुटवल हस्पितल ०७१-५४६४३२
लुम्बिनी नर्सिङ होम ०७१-५४२६४१, ५४५६४१
रेडक्रस बुटवल ५४१००४
लायन्स आँखा उ. केन्द्र बुटवल ५४५८४५
मेडिटेक अस्पताल ५४९०७२
कान्तिपूर डेण्टल हस्पिटल ०७१-५४७८४०
आँखा अस्पताल पाल्पा:०७५-५२०३३३, ५२११७९
रामपुर अस्पताल: ०७५-४००१५४
एम्बुलेन्स न.
रोटरी क्लब बुटवल ०७१-५४४६००
लियो क्लब अफ बुटवल ०७१-५४५८९३
रेडक्रस भैरहवा०७१-५२०२६३
रेयुकाई भैरहवा ०७१-५२६६७३,९८४७०२२४६४
परासी ०७८-५२०१२५
रेडक्रस पाल्पा ०७५-५२०६००
रेडक्रस तौलिहवा ०७६-५६००१५
रेडक्रस अर्घाखाँची ०७७-४२०२७५, ४२०११७
रेडक्रस गुल्मी ०७९-५२०१६३
नेपाल परिवार नियोजन संघ ०७१-५४००८१
लुम्बिनी नर्सिङ होम प्रा.लि. ०७१-५४१६४१
नेपाल भारतमैत्री समाज मो. ९८४७०२५०९९
जनसेवा क्लब नयाँमिल ९९५७०२१२४६
लुम्बिनी नि.व्या.संघ भैरहवा ६२१०५८
बनगाई क्लब बनगाई ०७६-६९०१०२
रेडक्रस देवदह ०७१-५७७०९९
लुम्बिनी मेडिकल कलेज ०७५-५२०८४०
बुटवल जेसिस ९८४७१२९९६४
न्यू एकता क्लव तानसेन : ०७५-५२२२००
परिवार नियोजन संघ पाल्पा : ९८४७१०२७६५
रामपुर टे.इन्स्टी.:९८५७०६२२४७,९८५७०६०५०४

दैनिक राशिफल

मेष : काममा एकाग्रता बढ्नेछ। आकस्मिक रूपमा फाइदा हुने सम्भावना छ।	**तुला** : आँटेको कार्य पुरा होला । राजनीतिक कार्यमा सफलता मिल्नेछ ।
वृष : शुभारम्भको चर्चा चल्नेछ । अतिथिको रूपमा सत्कार पाइएला ।	**वृश्चिक** : नयाँ विचार र योजनाको जन्म हुनेछ। गोप्य कुरामा सतर्क रहनुहोस्।
मिथुन : सानो यात्राको योग बन्न सक्छ। मानसिक रूपमा फुर्तिलो महसुस गर्नुहुनेछ।	**धनु** :मानसिक चञ्चलपनले पेशागत हानी हुनेछ, तर आफन्तले साथ भने दिनेछन् ।
कर्कट : परिवारबाट सहयोग मिल्नेछ। कामकाज स्थिर रूपमा अघि बढ्नेछ।	**मकर** : शुभ समाचार सुन्न पाइएला। ब्यापार व्यवसायबाट आम्दानी हुनेछ ।
सिंह : समाजमा मान-सम्मान बढ्नेछ। आर्थिक पक्ष सबल हुने संकेत छ।	**कुम्भ** : आफन्तको सहयोग प्राप्त हुनेछ। साहित्यिक क्षेत्रमा रुचि बढ्नेछ ।
कन्या : चिताएको कामले तीव्रता लिनेछ। साथीभाइबाट हौसला प्राप्त हुनेछ ।	**मीन** : काम सफलतापूर्वक पूरा हुनेछ। साना निर्णय गर्दा सावधानी राख्नुहोला।

बाल बाटिका

नाटक ● कमल रिजाल

बालनाटक : रावणको मूर्खता

स्थान कुनै सामुदायिक विद्यालय
समय- अपराह्न तीन बजे
पात्रहरू-
महादेव- *कैलाशवासी भगवान् शिव*
पार्वती- *महादेवकी अर्धाङ्गिनी*
कुवेर- *अलकापुरी निवासी महादेवका भक्त*
रावण- *महादेवका अर्का भक्त*
वृद्ध सन्यासी- *भगवान् विष्णु*

मञ्चमा कैलाश पर्वत, महादेव, पार्वती, गणेश, कुमार र तिनका बाहनहरू देखा पर्छन् । साथमा महादेवका गणहरू नन्दी, भृङ्गि आदिसमेत उपस्थित छन् । पार्वती- 'महादेव' आज हजुरसँग केही माग्ने विचार गरेकी छु । अहिलेसम्म केही मागेकी छैन । नाइनास्ति त गर्नु होला है ।! महादेव- 'भनन प्रिये' के कुरा हो । तिमीले माग्दा पनि नदिने भन्ने हुन्छ र ? माग्छ्यौ भने ज्यानै हाजिर छ ।! पार्वती- 'होइन महादेव' हजुरको ज्यान माग्दिन । सँधै चिसो कैलाश पर्वतमा कति बस्ने । न्यानो स्थानमा सानो घर बनाइदिनु भए यसो मन बहलाउन हुन्थ्यो ।! महादेव- 'कहाँ जानु त खोइ ? हाम्रो निवास यही हो । मलाई त यही ठीक छ । यसै पनि आफूसँग जे छ त्यसैमा सन्तुष्ट हुनुपर्छ । अर्काको देखेर पछि लाग्दा दु:ख मात्रै पाइन्छ ।! पार्वती- 'तपाईंलाई ठीक लागेर हुन्छ ? मलाई पनि लाग्नु पर्दैन ?! महादेव- 'त्यो त हो तर भन्ने पो कसलाई ।! पार्वती- 'कुवेरजी तपाईंकै भक्त होइनन् र ?! महादेव- 'हुन त हुन् । यति सानो कुरा के भन्ने । वचन फालेपछि पनि सकिन्न भनिदिए भने त मरेकी जुनी हुन्छ ।! पार्वती- 'भन्दैनन्, त्यत्रा धनीले एउटा जाबो घर बनाउन पनि सक्दिन भन्छन् ।! महादेव- 'तैपनि ।! पार्वती- 'के तैपनि नि ? भनेर त हेर्नुस् ।! महादेव- 'ठीकै छ, त्यसै भन्छ्यौ भने मेरो के लाग्छ र ।! यति भनेर महादेवले कुवेरलाई बोलाए । कुवेरले आउनासाथ बोलाउनुको कारण सोधे । महादेवले आशय व्यक्त गरे । आशय व्यक्त गर्न मात्र बेर थियो काम तामेल हुन बेर लागेन । कुवेरले तत्कालै समुद्रको बीचमा सुनैसुनको सुन्दर महल बनाउन लगाएर महादेव पार्वतीलाई समर्पण गरे । महादेव- 'तिमीले भने बमोजिमको महल त बन्यो तर....।! पार्वती- 'के तर महादेव' अझै केही बाँकी छ र ?! महादेव- 'भएर नै भनेको हुँ ।! पार्वती- के काम हो भन्नुस् न ।! महादेव- 'यही कि नयाँ घर बनाएपछि वास्तु शान्ति गर्नुपर्छ भन्छन् ।! पार्वती- 'कुन ठूलो कुरा

पार्वती- 'होइन महादेव' हजुरको ज्यान माग्दिन । सँधै चिसो कैलाश पर्वतमा कति बस्ने । न्यानो स्थानमा सानो घर बनाइदिनु भए यसो मन बहलाउन हुन्थ्यो ।! महादेव- 'कहाँ जानु त खोइ ? हाम्रो निवास यही हो । मलाई त यही ठीक छ । यसै पनि आफूसँग जे छ त्यसैमा सन्तुष्ट हुनुपर्छ । अर्काको देखेर पछि लाग्दा दु:ख मात्रै पाइन्छ ।! पार्वती- 'तपाईंलाई ठीक लागेर हुन्छ ? मलाई पनि लाग्नु पर्दैन ?! महादेव- 'त्यो त हो तर भन्ने पो कसलाई ।! पार्वती- 'कुवेरजी तपाईंकै भक्त होइनन् र ?! महादेव- 'हुन त हुन् । यति सानो कुरा के भन्ने ।

भयो र गराउनुस्न त ।! महादेव- 'कसलाई भन्ने होला भनेको नि ।! पार्वती- 'रावण पनि तपाईंकै भक्त होइनन् र ?! महादेव- 'वास्तु शान्तिसित उनको के सम्बन्घ छ र ?! पार्वती- ' छ नि, उनी ठूला वास्तुविद् हुन् ।! महादेव- 'ए हो ? त्यसो भए उनैलाई भन्नुपर्ला ।! यति भनेर महादेवले रावणलाई बोलाएर वास्तु शान्ति गर्न लगाए । रावणको काम देखेर खुसी भएका महादेवले वरदान माग्न भने । रावण यस्तै मौकाको प्रतीक्षामा थियो । उसले त्यही सुनको महल माग्यो । भोले बाबा न हुन् किन पछि पर्थे र । त्यसो हो भने त्यही सही भन्दै महल उसैलाई सुम्पिदिए । त्यसपछि रावण सोच्न लाग्यो- 'यी बुढाले महल त दिए अव यिनकी पार्वती पनि फुत्काउन पाए कति मज्जा हुन्थ्यो ।! रावण सोचमा परेको देखेर महादेवले सोधे- 'वत्स' टोलाउन लाग्यौ नि के भयो ?! रावण- 'महल त दिनु भो तर...।! महादेव- 'तर ? थप चाहिने भए त्यो पनि भन्न सक्छौ ।! रावण- 'महल मात्र पाएर के गरौं प्रभु'! महादेव- 'भनन त थप के चाहियो ?! रावण- 'यी पार्वतीलाई पनि दिनुभए लाँदा हुँ ।! त्यसपछि महादेवले आवश्यकता छ भने त्यो पनि पाउने छौ भन्दै पार्वतीलाई उनकै जिम्मा लगाए । स्वीकृति पाउनु के थियो रावण पार्वतीलाई बोकेर हिँड्यो । अब माता पार्वतीलाई आपद् पऱ्यो । उनले तत्कालै भगवान् विष्णुको सम्झना गरिन् । भगवान् विष्णु न हुन् तत्कालै वृद्ध सन्यासीको रूप लिएर रावणको अगाडि उभिन पुगे । सन्यासीले बाटो छेकेको रावणलाई मन परेन र रिसाउँदै भन्यो- 'बाटो छाड सन्यासी' नत्र ।! सन्यासी- 'बाटो त छाडौँला नै राक्षसराज' तर पहिले यो त बताउनुस् कि यी नानीलाई कहाँबाट टिपेर ल्याउनु भो ?! रावण- 'कैलाश पर्वतबाट पार्वतीलाई लिएर आएको. हुँ । महादेवले दिएका ।! सन्यासी- 'लौ बरबाद भो ।! रावण- 'बरबाद भो ? किन र ?! सन्यासी- 'के भएन भन्नुस् न । महादेवले त्यति ठूलो छल गरेको पनि थाहा पाउनु भएन ? यी नानी सक्कली पार्वती होइनन् । तपाईंलाई झुक्याएर नक्कली पार्वती दिएर पठाएछन् बुढाले ।! रावण- 'हो र ?! सन्यासी- हो त नि ? नपत्याए पछाडि फर्केर हेर्नुस् न ।! रावणले पछाडि फर्केर हेऱ्यो । पार्वतीले त्यति नै बेला शरीरबाट दुर्गन्ध छाडिदिइन् । त्यसपछि रावण पार्वतीलाई त्यहीं छाडी रन्थनिँदै आफ्नो लोकतिर लाग्यो । यत्तिकैमा स्कूलको समय सकिएकाले विद्यार्थीहरू घरतिर लागे ।

-रातोपाटी डटकम

कथा ● ● योगेश भण्डारी

वर्क स्ट्रेस

जेकोब ८:५३ ए एम हे म्यान व्हाट्स गोइङ् विथ द माउन्ट साएनाए प्रोजेक्ट ? ट्रोए रिपोर्टेड सम इस्यु विथ टेस्ट डक्स ? ८:५३ ए एम नट मच जेक, क्लिन्ड अप द डक्स लेट लास्ट नाईट, टेस्टेर्स मस्ट बि अन इट राईट नाउ । १२:४९ पि. एम. मा सेभ गरेको एक्सेल फायलमा मास पोइन्टर घुमाउँदै मैले सोचें- हिजो रात पनि १:०० बजेको थियो सुत्दा । यस्तै भाको १४-१५ महिना भइसक्यो । ११:०० बजे भन्दा अगाडि, पछिल्लो पटक कहिले सुतेको नि याद छैन । भर्खर आज बुधवार बिहान भयो । हत्तेरी अझै ३ दिन पूरै बाँकी छ वीकेन्ड आउन । पछिल्लो शुक्रवार कतिखेर आयो कतिखेर सोमबार आयो अत्तोपत्तो छैन । पछिल्लो शनिवार रमन दाइको घरमा २ क्यान हेजी आई पि ए लगालग खाँदा एक छिन त झ्याप्पै लागेको थियो । खै, धेरै समयपछि खाको भएर हो कि ? लागर भन्दा चैं आई पि ए ठीक हुँदो रैछ । सानी जन्मेपछि त पिउन नि एकदम कम भाको छ । बिहान अफिस आउने बित्तिकै भरेको थर्मस कपमा भको फ्रेन्च रोस्ट कफी सम्झें । एक घुट्को लिएर सोचें यो कफी पनि त आई पि ए जस्तै हो, शुरूशुरूमा स्वाद मीठो लाग्दैन, बिस्तारै जिब्रोले त्यही स्वाद खोज्छ । यो कफी नहुँदो हो त कसरी पो जिन्दगी चल्थ्यो होला ? नेपालमा हुँदा त यस्तो कफी खाको त हलिबूड फिल्ममा मात्र देखिन्थ्यो । नेपालमा त कफीको नाममा त्यही दूध चियामा नेस्क्याफे छर्केको भर्सन देख्या थिएँ, त्यो नि रेगुलर चिया भन्दा महँगो, कफी त लक्सरीको आइटम हुन्थ्यो । यु एस बसेको १६ वर्ष भइसक्यो कति नेपालको तुलना गर्नु हो ? अबको ५ वर्षमा भने बसाइँ नेपालभन्दा बढी युएस हुने रहेछ । यो टु डु लिस्ट नि जति हेर्यो त्यति लामो हुन्छ कि के हो ? सोमबार बिहान ४ वटा आइटम थिए, आज ५ वटा छन्, २ दिनमा एउटा नि काम सकिएन छ ? हिजो दिनभरी मैले के पो गरेछु त ? सम्झिन खोजें । तर केही याद नै आउँदैन । ४-५ कप कफी र निद्रा नपुगेर यो दिमाग सिधा सोच्न नसक्ने भइसक्यो । एकचोटी रेस्टरूम गएर आइहाल्छु अनि काम शुरू गर्नु पर्छ । आफ्नो डेस्कबाट बाथरूम सम्म जाने वाकवेमा डेन्निस र सुब्रतोलाई हात हल्लएर अभिवादन गरें ।

बाथरूममा हात धोएर यसो ऐनातिर नजर गयो, ग्रे पोलो टी-सर्टको दाहिने कलर खुम्चेको देखें । हल्का तानेर सिधा बनाउन खोजें सिधा भएन । यो सर्ट पहिले नै इस्त्री गरेर राख्नुपर्ने, जहिले बिर्सिन्छु । आफ्नो अनुहारतिर आँखा गयो, दारी पनि अलि लामो लामो लाग्यो । गाला छाम्दै सोचें - यहाँ दारी कट्न भ्याएको छैन इस्त्री कहिले लगाउनु ? निनाले भनिरहन्छे, "सधैं दारी काट के, नत्र कस्तो फोहोरी देखिन्छ ।" हिजो राती नि सुत्ने बेला यसै ढिलो भइसक्या थियो । बिहान उठेर काट्छु भनेर सुतेको, बिहान ७:३० को इन्डिया टिमसँगको मिटिङ त भुसुक्कै बिर्सेछु । सधैं फोनमै आँखा हुन्छ । क्यालेन्डर हेरेर सुत्नुपर्ने । बिहान छोरोलाई स्टपमा ड्रप गरेर घर आउँदा सानी उठी सक्याथी । उसलाई सिरिएल खुवाएर निनालाई उठाउँदा ७:२५ नै भै सक्या थियो । मिटिङ जोइन गर्नै ५ मिनेट ढिला भो । काँ को दारी काट्नु ? यो फोनमा नि कति टाईम बित्छ भने । दिन रात फोन मै हुन्छु, चाहिने कुरा चाहिँ केही गर्ने हैन । आफ्नो बानी नै खराब छ । ठीकै छ, यो हप्ताको टु डु लिस्ट सक्छु । पहिला जस्तो ढिले चाहिँ गर्दिन । बरु, फ्याक्ट्रीको सपोर्ट रिक्वेस्ट के के रैछ हेरूँ । ड्याम् ! आजै ५ वटा सपोर्ट टिकट आउनु परेको ? हेर्छु जस्टिनले हेल्प गर्छ कि ? मोरो आजै आएन छ फेरि । नयाँ देशी इन्जिनियर आको छ त्यसले राम्रो काम गऱ्यो भने मेरो जागीर खतरामा पर्न सक्छ । अहिलेको जब मार्केट मेस्ड्अप छ भन्छन् । आफ्नो काम त गरेर देखाउनै पऱ्यो नि । २:४५ पि. एम. ओहो २:४५ भइसके छ । आज पनि उस्तै । एउटा काम नै सकिएन, थाकिसकें । अहिलेसम्म जेकले कराएको छैन । ठीक छ एकछिन रेस्ट गर्छु । फोन हेरेको छैन एकछिन फोन हेर्नु पऱ्यो । नेपालका साथीहरू नि खूब घुमघाम गर्छन् आजकाल । यताका मान्छेहरूको त के कुरा गर्नु । हरेक महिना घुम्न गएको देख्छु । हुन त हामी पनि २ महिना अगाडि न्यूयोर्क गएकै हो । ओहो ! ३:२५ भइसक्यो ? हत्तेरी ४:१० मा छोरोको बस आउँछ, अहिले फर्किने समयमा यति धेरै गाडी हुन्छ, कसरी भ्याउनु ? हतार हतार ल्याप्टप बन्द गरेर पानीको बोटल ब्यागको दाहिनेतिर घुसारेर, कफी कप हातमै बोकेर अफिस बहिर कुदें । गूगल म्यापले ४:१५ मा घर पुग्ने सूचना दिन्छ । निनालाई कल गरेर ठुलोलाई लिन जाऊ भन्न पऱ्यो । "हेल्लो, म अफिसबाट निस्किँदा हल्का ढिलो भाथ्यो, बाटोमा टन्नै ट्राफिक रैछ, केटालाई लिन जाऊ न है प्लिज ।" "...सनोलाई लिएर जानुपर्छ, अलिक अगाडि भन्नुपर्छ नि । काम मैले सकेकी छैन...जाडोमा त यस्तो गरेर हुन्न है ।" "...हुन्छ !" भनेर फोन काटें । के के सोच्दै थिएँ, अगाडिको गाडीले झ्याप्प ब्रेक लगायो । मैले ब्रेक हान्दाहान्दै गाडी गएर अगाडिको मिनी भ्यानमा ड्याम्मै लाग्यो। हरे ! के समस्या पऱ्यो फेरि । अगाडिको गाडीको मान्छेले ह्यजार्ड लाइट बालेर साइड लगायो । म पनि उसको पछि पछि ह्यजार्ड लाइट बालेर गाडी साइड लगाएँ । धन्न उसको गाडीको बम्परमा सानो स्क्र्याच लागेछ । आफ्नो गाडी हेरेको खासै नोक्सानी भाको देखिनँ । गाडीबाट एकजना ५५-६० वर्ष कि महिला म भन्दा पहिला नै उत्रेर आफ्नो गाडी र मेरो गाडीको फोटो खिचिसक्या थिइन् । उनलाई देख्ने बित्तिकै "आइ याम सो सारी" भनें । म मेरो गाडीको इन्सुरेन्सको कार्ड बोकेर गाको थिएँ । उसले फोन नम्बर मागी आफ्नो फोनबाट मलाई मिस कल गरी । आफ्नो नाम र इन्सुरेन्स कम्पनीको नाम दिएँ र कल गर्न भनें । उनले गाडी बनाउने ठाउँबाट रिपेयरको एस्टिमेट लिएर कल गर्छु भनिन् । "मे आई नो योर नेम ?" "डेब्बी !" उनले भनिन् । मैले फेरि "आई याम सो सरी, डेब्बी !" भनेर २-४ वटा फोटो खिचेर गाडीभित्र आएर बसैँ । हातखुट्टा अलिअलि कामेको महसूस गरेँ । धन्न ठुलो ड्यामेज भएन, भनेर सोचें । अगाडिको गाडी बिस्तारै अघि बढ्यो । ३० सेकेन्ड जति कुरैं अनि म पनि बिस्तारै घरतिर लागैं । घर पुगेर यसो इमेल चेक गरेको, म्यानेजरको इमेल आको रैछ । अर्को प्रोजेक्टको कस्टमरले सिस्टम ड्रविङ्गमा के गल्ती भेट्यो रे, छिटो अपडेट गरेर पठा भनेर लेखेको रैछ । हेरें, फेरि अर्को काम थपियो । ९:३० पि. एम. देब्रे हातमा हल्का भाइब्रेसन महसूस गरें, आँखा मिच्दै हेरेको, हातको घडीमा राखेको ९:३० पि एम को अलार्म बजेको रैछ । ठुलोलाई सुताउन गको आफै निदाएछु । यस्तै हुन्छ भनेर ९:३० को अलार्म लगाको । दुई मिनेट फोन हेर्छु अनि काम गर्न जान्छु...होस् १ घण्टा त निदाएर बित्यो, आज त छिटो सुत्छु काम सकेर । निना नि सानीलाई सुताउन गई जस्तो छ । फोन निकालेर टेक्स्ट गरें, म तल अफिसमा छु है, अलिकति काम सक्नु छ । उताबाट रिप्लाई आयो..."ओके" । ड्रविङ्गमा के बिग्रेको रैछ हेरूँ भन्दा भन्दाई ११:०० बजेछ । त्यसलाई नि टु डु लिस्ट मा हालें । अब त लिस्टमा ६ वटा आइटम देखें । झनै दिक्क लाग्यो । निद्रा, थकाइ र निराशाले खिस्रिक्क परें । ह्या, वीक डे नै होस एउटा बियर खाइदिन्छु । जोस्सेर फ्रिजतिर लागें । किचन काउन्टरमा हिजो ल्याको औषधीको पेपर देखें । डु नट मिक्स विथ अल्कोहोल् ! आफ्नो दायाँ तिरको क्याबिनेटको सीसाबाट लगभग आधा भरिएको निलो सेतो लेक्साप्रो (lexapro), एन्टी एन्जाईटी पिल् ले मलाई नै हेरेको जस्तो लाग्यो । होस खान्न, भनेर पछाडि फर्कें र टेबलको अर्को कुनाको कफी मसिनमा गएर एक कप कफी ब्रु गरें ।आज नि सुत्न १: ०० बज्ने नै भो ! ...इन्डिङ (अप्सन १) बिहान उठ्दा एक प्रकारको अनौठो शान्ति थियो मनमा । आज काम जानु पर्दैन, घडी हेरें, ६:१५ ए एम, ५ मिनेटमा ठुलोलाई उठाउँछु । अनि लन्च प्याक गरेर स्टपतिर जान्छु । छोरोलाई बसमा चढाएर हिंड्दै घरतिर लाग्दा हल्का घाम मुखमा पऱ्यो, न्यानो लाग्यो । घर आउँदा ७:१० भयो, कफी ब्रु गरेर टेबलमा रखेर फोन निकालेर कुर्सीमा बसैं । एक सिप कफीको साथमा फेसबुक खोलें, बाले घर नजिकको मन्दिरको फोटो रख्नुभाको रैछ । ओहो यो मन्दिर त मैले नदेखेको कति पो भइसक्या रैछ । अझै उस्तै रैछ । बिहान छोरोलाई लन्चमा ग्रील चीज स्याण्डविच बनाउँदा आफूलाई नि २ पिस बनाएर राखेको थिएँ यसो छामेको तातो नै लाग्यो ।

एक टुक्रा टोकेर प्लेटमा रखें । निनाले ब्रेकफास्ट खान्न, अब लन्च अलिक छिटो बनाउनु पर्ला भनेर सोचैं । त्यही बेल फोनमा मेसेज को नोटिफिकेसन देखैं । "डेब्बी हियार, द स्काच वास नट टु ब्याड्, आई फाउन्ड अ सप हु क्यान फिक्स इट इन २०० बक्स !" मैले लेखैं, "द्याट्स असम् !, प्लिज गेट इट फिक्सड एन्ड सेण्ड मि द इनभोईस । सो सारी फोर अल द ट्र्बल्स ।" "विल डु, थ्यान्कस ।" ल, यो पनि, सस्तै मा टर्यो । २ हप्ताभन्दा बढी लगाई यति गर्न पनि । हुन त यो घटना न भाको भए म यसरी कहाँ बस्न पाउँथे र ? जेकलाई २ हृता को नोटिस दिनुअघि झन्डै बेहोस हुन लागेको थिएँ । अहिले त, हजार गुना कम स्ट्रेस छ । धन्न प्रभु, अनि डेब्बीलाई नि धन्यवाद ! सानी उठिछ । निना बाथरूममा रैछ । मलाई देखेर छोरीले बाबा भनेर दङ्ग परी । गूड्मर्निङ कान्छी भनेर उसलाई बोकें । मनमा अर्को खुशी सञ्चार भयो । ...होस्, अब ६ महिना छोरीलाई नै हेरेर बस्छु,' १२ वर्ष अनवरत काम गरेर थाकेको मनलाई सम्झाएँ । इन्डिङ (अप्सन २) लामो सुस्केरा हालेर, टु डु लिस्टमा मा ८ वटा आइटम भएछ लौ न । जति काम गर्दा सकिन्न बरु थपिंदै जान्छ । म्यानेजरले मार्ने भो अब । ह्या एक छिन फोन हेर्छु... ...कान्ट अफ्फोर्ड टु लुज दिस जब । नीड टु पे माई बिल्स...छोरो लिन जान ढिलो भो...निद्रा पुगेन...आदि आदि ।

-साहित्यपोस्ट डटकम

मुक्तिदाता प्रभु येशू ख्रीष्टको जन्मोत्सव तथा नव वर्ष सन् २०२६ को उपलक्ष्यमा सम्पूर्ण देश विदेशमा रहनुभएका शुभचिन्तकहरुमा सुख, शान्ति, समृद्धिको शुभकामना व्यक्त गर्दछौं । साथै परमेश्वरबाट सबैलाई आशिष् प्रदान होस् भनि कामना गर्दछौं ।

तानसेन स्कूल अफ हेल्थ साइन्स
तानसेन, पाल्पा

कम्पनीको नाम परिवर्तन गरिएको सूचना

दोश्रो पटक प्रकाशित मिति २०८२/०९/१०

साविक ऋषिकेश मिडिया प्रा.लि. (द.नं.१३१७८०)को मिति २०८२/०७/२७ मा सम्पन्न विशेष साधारण सभाको निर्णय पश्चात् कम्पनीको नाममा रहेको सम्पुर्ण सम्पत्ति तथा दायित्व परिवर्तित नामको कम्पनीले सकार्ने, ब्यहोर्ने शर्तमा कम्पनी रजिष्ट्रारको कार्यालयको मिति २०८२/०८/१९ को निर्णयानुसार साविक कम्पनीबाट **मोती मिडिया प्रा.लि.** कायम हुने गरी नाम परिवर्तन भएको ब्यहोरा सम्बन्धित सबैको जानकारीको लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

मनको आवाज..........

'नाम पनि यूनिक, काम पनि यूनिक'

यूनिक एफ.एम. ९४.२ मेगाहर्ज

विज्ञापनको लागि सम्पर्क :
यूनिक शोसियल कम्यूनिकेशन प्रा.लि.
तानसेन, पाल्पा
०७५-५२१४६४, ५२१४६६
E-mail
news.uniquefm@gmail.com
www.uniquefm942.com

मुक्तिदाता प्रभु येशू ख्रीष्टको जन्मोत्सव तथा नव वर्ष सन् २०२६ को उपलक्ष्यमा सम्पूर्ण देश विदेशमा रहनुभएका शुभचिन्तकहरुमा सुख, शान्ति, समृद्धिको शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।

राज थापा
पास्टर

महिमा चर्च परिवार
तानसेन, आपटाँरी पाल्पा

मुक्तिदाता प्रभु येशू ख्रीष्टको जन्मोत्सव तथा नव वर्ष सन् २०२६ को उपलक्ष्यमा सम्पूर्ण देश विदेशमा रहनुभएका शुभचिन्तकहरुमा सुख, शान्ति, समृद्धिको शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।

डिल बहादुर थापा
पास्टर एवं

हेब्रोन चर्च परिवार

प्रभु येशू ख्रीष्टको जन्मोत्सव तथा नयाँ वर्ष सन् २०२६ को उपलक्ष्यमा सम्पूर्ण महानुभावहरुमा सुख, शान्ति र समृद्धिको लागि प्रार्थना एवं हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।

रेभ. पाष्टर
भिम कपडेल
एवं

ख्रीष्टय आराधना केन्द्र (एसम्बलीज अफ गड) चर्च परिवार
तानसेन-५ कैलासनगर, पाल्पा

मुक्तिदाता प्रभु येशू ख्रीष्टको जन्मोत्सव तथा नव वर्ष सन् २०२६ को उपलक्ष्यमा सम्पूर्ण देश विदेशमा रहनुभएका शुभचिन्तकहरुमा सुख, शान्ति, समृद्धिको शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।

एनिस जोसेफ प्रिन्सिपल एवं सागरमान महर्जन अध्यक्ष

सेन्ट कपितानियो स्कुल परिवार
तानसेन, पाल्पा

प्रभु येशू ख्रीष्टको जन्मोत्सव तथा नयाँ वर्ष सन् २०२६ को उपलक्ष्यमा सम्पूर्ण महानुभावहरुमा सुख, शान्ति र समृद्धिको लागि हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्दछौं । साथै परमेश्वरबाट सबैलाई आशिष् प्रदान होस् भनि कामना गर्दछौं ।

डा. रचेल कारख
अस्पताल निर्देशक
एवं

युनाइटेड मिसन अस्पताल तानसेन परिवार

मुक्तिदाता प्रभु येशू ख्रीष्टको जन्मोत्सव तथा नव वर्ष सन् २०२६ को उपलक्ष्यमा सम्पूर्ण देश विदेशमा रहनुभएका शुभचिन्तकहरुमा सुख, शान्ति, समृद्धिको शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।

बिक्रम वि.क एल्डर
मानबहादुर राना पास्टर

गोशेन चर्च कमिटी परिवार
तानसेन, कैलाशनगर पाल्पा

कैलाशनगर मिडिया प्रा.लि.द्वारा प्रकाशित, कार्यालय:कैलाशनगर-५,तानसेन,पाल्पा,फोन:०७५-५२०६०१,E-mail:njdnews@gmail.com पा.जि.हु.द.नं. ५/२०७८/०७९, पा.जि.प्र.का.द.नं. १९/०५१/०५२ प्रबन्धक : इन्द्रा भट्टराई, सम्पादक: रामचन्द्र रायमाझी, प्रधान सम्पादक: जगदीशप्रसाद भट्टराई